Vineri, 10 iulie 2020

P9_TA(2020)0204

O politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului – Planul de acțiune al Comisiei și alte evoluții recente

Rezoluția Parlamentului European din 10 iulie 2020 referitoare la o politică cuprinzătoare a Uniunii privind prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului – Planul de acțiune al Comisiei și alte evoluții recente (2020/2686(RSP))

(2021/C 371/12)

Parlamentul European,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 mai 2020 privind un plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului (C(2020)2800),

— având în vedere Pachetul privind combaterea spălării banilor elaborat de Comisie și adoptat la 24 iulie 2019, care include o comunicare politică intitulată „Către o mai bună punere în aplicare a cadrului UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului" (COM(2019)0360), Raportul privind evaluarea unor presupuse cazuri recente de spălare de bani care implică instituții de credit din UE („post-mortem") (COM(2019)0373), Raportul privind evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere (Raportul de evaluare supranațională a riscurilor) (COM(2019)0370) și documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei (SWD(2019)0650), precum și Raportul privind interconectarea mecanismelor centralizate automatizate naționale (registre centrale sau sisteme centrale electronice de extragere a datelor) ale statelor membre în materie de conturi bancare (COM(2019)0372),

— având în vedere Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (a patra DCSB) ([1]), astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (a cincea DCSB) ([2]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2019/2175 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), a Regulamentului (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare, a Regulamentului (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și a Regulamentului (UE) 2015/847 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri ([3]),

— având în vedere Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului ([4]), Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor ([5]) și Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 ([6]),

([1]) JO L 141, 5.6.2015, p. 73.
([2]) JO L 156, 19.6.2018, p. 43.
([3]) JO L 334, 27.12.2019, p. 1.
([4]) JO L 186, 11.7.2019, p. 122.
([5]) JO L 284, 12.11.2018, p. 22.
([6]) JO L 284, 12.11.2018, p. 6.

— având în vedere Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană ([7]), precum și Raportul Comisiei privind punerea în aplicare a acesteia din 2 iunie 2020, intitulat „Recuperarea și confiscarea activelor: Asigurarea faptului că nu este rentabil să se săvârșească infracțiuni” (COM(2020)0217),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ([8]),

— având în vedere Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii ([9]),

— având în vedere Concluziile Consiliului din 5 decembrie 2019 privind prioritățile strategice de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 17 iunie 2020 privind consolidarea anchetelor financiare pentru combaterea formelor grave de criminalitate și a criminalității organizate,

— având în vedere avizul Autorității Bancare Europene din 24 iulie 2019 privind comunicările către entitățile supravegheate în ceea ce privește riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în cadrul supravegherii prudențiale,

— având în vedere Rezoluția sa din 19 aprilie 2018 referitoare la protecția jurnaliștilor de investigație din Europa: cazul jurnalistului slovac Ján Kuciak și al Martinei Kušnírová ([10]),

— având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2017 referitoare la statul de drept în Malta ([11]),

— având în vedere Rezoluția sa din 28 martie 2019 referitoare la situația statului de drept și lupta împotriva corupției în UE, în special în Malta și Slovacia ([12]),

— având în vedere Rezoluția sa din 18 decembrie 2019 referitoare la statul de drept în Malta, după recentele dezvăluiri privind asasinarea jurnalistei Daphne Caruana Galizia ([13]),

— având în vedere foaia de parcurs a Comisiei intitulată „Către o nouă metodologie de evaluare de către UE a țărilor terțe cu grad înalt de risc în temeiul Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului”,

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 22 iunie 2018, intitulat „Metodologie pentru identificarea țărilor terțe cu grad înalt de risc în temeiul Directivei (UE) 2015/849” (SWD(2018)0362),

---

([7]) JO L 127, 29.4.2014, p. 39.
([8]) JO L 119, 4.5.2016, p. 1.
([9]) JO L 305, 26.11.2019, p. 17.
([10]) JO C 390, 18.11.2019, p. 111.
([11]) JO C 356, 4.10.2018, p. 29.
([12]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0328.
([13]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0103.

— având în vedere cele patru regulamente delegate adoptate de Comisie – (UE) 2016/1675 ([14]), (UE) 2018/105 ([15]), (UE) 2018/212 ([16]) și (UE) 2018/1467 ([17]) – de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului prin identificarea țărilor terțe cu grad înalt de risc care au deficiențe strategice,

— având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la caracterul urgent al întocmirii unei liste negre a UE cuprinzând țări terțe în conformitate cu Directiva privind combaterea spălării banilor ([18]),

— având în vedere Rezoluția sa din 26 martie 2019 referitoare la infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale ([19]),

— având în vedere Rezoluția sa din 19 septembrie 2019 referitoare la stadiul punerii în aplicare a legislației Uniunii de combatere a spălării banilor ([20]),

— având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât, potrivit Comisiei, aproximativ 1 % – sau 160 de miliarde EUR – din produsul intern brut anual al Uniunii este „identificat ca fiind implicat în activități financiare suspecte” ([21]), cum ar fi spălarea de bani legată de corupție, traficul de arme și de ființe umane, traficul de droguri, evaziunea și frauda fiscală, finanțarea terorismului sau alte activități ilicite care afectează cetățenii UE în viața lor de zi cu zi;

B. întrucât, potrivit Europol, în perioada 2010-2014, 2,2 % din produsele estimate provenite din săvârșirea de infracțiuni au fost confiscate provizoriu sau înghețate și numai 1,1 % din profiturile provenite din săvârșirea de infracțiuni au fost confiscate la nivelul UE, ceea ce înseamnă că 98,9 % din profiturile estimate provenite din săvârșirea de infracțiuni nu au fost confiscate și rămân la dispoziția infractorilor ([22]);

C. întrucât cadrul Uniunii pentru combaterea spălării banilor și combaterea finanțării terorismului (CSB/CFT) a fost consolidat prin adoptarea celei de-a patra DCSB în mai 2015 și a celei de-a cincea DCSB în aprilie 2018 și prin transpunerea corespunzătoare a acestora în dreptul intern al statelor membre până în iunie 2017 și, respectiv, ianuarie 2020, precum și prin alte acte legislative și acțiuni complementare; întrucât cea de a treia DCSB nu a fost întotdeauna pusă în aplicare în mod corespunzător în statele membre, însă Comisia nu a deschis încă nicio procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; întrucât Comisia a inițiat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva majorității statelor membre pentru că nu au transpus în mod corespunzător cea de-a patra DCSB în legislația națională și a lansat proceduri împotriva unei majorități semnificative a statelor membre pentru necomunicarea măsurilor de transpunere a celei de a cincea DCSB sau pentru comunicarea unor măsuri de transpunere parțială a celei de a cincea DCSB ([23]);

D. întrucât, în martie 2019, Parlamentul a adoptat o rezoluție ambițioasă referitoare la infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale, care a concluzionat că este necesară o revizuire majoră a normelor existente ale UE în materie de combatere a spălării banilor;

E. întrucât, la 7 mai 2020, Comisia a adoptat un Plan de acțiune ([24]) pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului, care se sprijină pe șase piloni;

F. întrucât, la aceeași dată, a fost publicată noua metodologie de identificare a țărilor terțe cu un grad înalt de risc care au deficiențe strategice în ceea ce privește CSB/CFT, aceasta nefiind bazată doar pe surse de informații externe; întrucât măsurile de precauție sporită privind clientela vor fi aplicate țărilor identificate ca fiind țări terțe cu grad înalt de risc conform acestei metodologii, în conformitate cu obligațiile prevăzute în cea de a patra DCSB și în cea de a cincea DCSB;

([14]) JO L 254, 20.9.2016, p. 1.
([15]) JO L 19, 24.1.2018, p. 1.
([16]) JO L 41, 14.2.2018, p. 4.
([17]) JO L 246, 2.10.2018, p. 1.
([18]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0216.
([19]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0240.
([20]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0022.
([21]) Articolul publicat în *Politico* și intitulat „Dirty money failures signal policy headaches for new Commission”, 24 iulie 2019.
([22]) Europol, „Does crime still pay? – Criminal Asset Recovery in the EU – Survey of Statistical Information 2010-2014”, (Criminalitatea continuă să fie profitabilă? Recuperarea activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni în UE – analiza informațiilor statistice 2010-2014), 1 februarie 2016.
([23]) Comisia Europeană, Direcția Generală Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital, „Cea de a cincea Directivă privind combaterea spălării banilor (DCSB V) – stadiul transpunerii”, 2 iunie 2020.
([24]) Comunicarea Comisiei din 7 mai 2020 privind un plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului (C(2020)2800).

G. întrucât un peisaj legislativ, instituțional și de reglementare fragmentat la nivelul UE în domeniul CSB/CFT creează costuri și sarcini suplimentare pentru cei care furnizează servicii transfrontaliere, stimulează întreprinderile să se înregistreze în jurisdicțiile în care normele sunt mai relaxate și permite persoanelor fizice, organizațiilor și intermediarilor lor financiari să se angajeze în activități ilegale în situațiile în care supravegherea și asigurarea respectării normelor sunt considerate a fi mai puțin stricte și/sau mai permisive; întrucât actualul cadru legislativ privind CSB/CFT are ca rezultat interpretări diferite ale DCSB și o varietate de practici la nivelul statelor membre;

H. întrucât au existat, în ultimii ani, mai multe dezvăluiri în contextul CSB/CFT, care includ, dar nu se limitează la cazurile menționate în raportul Comisiei privind evaluarea presupuselor cazuri recente de spălare a banilor care implică instituții de credit din UE, la scandalul Cum Ex privind arbitrajul dividendelor și la dezvăluirile din dosarul Luanda Leaks; întrucât dezvăluiri suplimentare în acest domeniu sunt publicate în mod regulat și se referă adesea la utilizarea necorespunzătoare a fondurilor UE și la cazurile de corupție din statele membre; întrucât acest lucru demonstrează necesitatea ca UE să acorde prioritate luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului și să își actualizeze cadrul legislativ privind CSB/CFT;

I. întrucât, în 2019, oficiul de audit intern al Băncii Europene de Investiții (BEI) a efectuat un audit privind punerea în aplicare a cadrului său privind CSB/CFT, în special începând cu 2017, ceea ce a indicat existența unor lacune semnificative legate de adaptarea incompletă a cadrului; întrucât BEI a elaborat un plan de eliminare a tuturor lacunelor identificate până în iulie 2020;

J. întrucât Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) a avertizat, în mai 2020 ([25]), cu privire la faptul că creșterea numărului de infracțiuni săvârșite în contextul crizei COVID-19, cum ar fi frauda, criminalitatea informatică, deturnarea și utilizarea neregulamentară a fondurilor guvernamentale și a asistenței financiare internaționale creează noi surse de venituri ilicite pentru actorii implicați în acțiuni criminale; întrucât Europol a avertizat, de asemenea, cu privire la modul în care infractorii au profitat rapid de ocaziile de a exploata criza prin adaptarea modurilor lor de acțiune și prin dezvoltarea de noi activități infracționale, și anume prin criminalitate informatică, fraudă, contrafacere și criminalitate organizată contra patrimoniului ([26]); întrucât Autoritatea Bancară Europeană (ABE) a emis recomandări specifice pentru ca autoritățile naționale competente să colaboreze cu entitățile obligate, cu scopul de a identifica și atenua riscurile specifice activităților de CSB/CFT create de epidemia de COVID-19 și de a-și adapta instrumentele de supraveghere ([27]);

K. întrucât, dintre cele mai importante 10 jurisdicții opace din lume, astfel cum sunt definite de Indicele privind secretul financiar elaborat de Rețeaua pentru Justiție Fiscală, două sunt state membre ale UE, o alta este o țară din Europa, iar alte două sunt teritorii de peste mări ale unui fost stat membru al UE; întrucât lupta împotriva spălării banilor și a corupției trebuie, prin urmare, să înceapă în UE;

L. întrucât, în conformitate cu Indicele privind secretul financiar 2020, 49 % din opacitatea financiară de la nivel mondial se datorează țărilor care aparțin Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE);

M. întrucât facturarea incorectă a schimburilor comerciale este utilizată pentru a eluda obligațiile fiscale și/sau taxele vamale, pentru a spăla produsele activității infracționale, a eluda controalele valutare și a transfera profiturile către jurisdicții offshore; întrucât diferențele de valoare rezultate în urma facturării incorecte a schimburilor comerciale identificate în comerțul dintre 135 de țări în curs de dezvoltare și 36 de economii avansate în perioada de 10 ani cuprinsă între 2008 și 2017 s-au ridicat la 8 700 de miliarde USD ([28]),

Planul de acțiune al UE și cadrul privind CSB/CFT

1. salută Comunicarea Comisiei din 7 mai 2020 privind un plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului, care stabilește condițiile pentru noi îmbunătățiri, în special în ceea ce privește aplicarea și punerea în aplicare a legislației existente; solicită Uniunii să realizeze progrese cu privire la toți cei șase piloni ai acestui plan de acțiune cât mai curând posibil;

([25]) Grupul de Acțiune Financiară Internațională, „COVID-19-related Money Laundering and Terrorist Financing – Risks and Policy Responses” (Infracțiunile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate cu criza COVID-19 – Răspunsuri strategice și în materie de politici), mai 2020.

([26]) Europol, „Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis” (Obținerea de profituri în perioada pandemiei: modul în care infractorii exploatează criza COVID-19”, 27 martie 2020.

([27]) Autoritatea Bancară Europeană, „EBA statement on actions to mitigate financial crime risks in the COVID-19 pandemic” (Declarație a ABE privind acțiunile de atenuare a riscurilor asociate infracțiunilor financiare în contextul pandemiei de COVID-19), 31 martie 2020.

([28]) Global Financial Integrity, „Trade-Related Illicit Financial Flows in 135 Developing Countries: 2008-2017” (Fluxuri financiare ilicite asociate schimburilor comerciale în 135 de țări în curs de dezvoltare: 2008-2017), 3 martie 2020.

2. salută intenția Comisiei de a pune la dispoziție un cadru unic de reglementare în domeniul CSB/CFT, inclusiv prin transformarea părților relevante din DCSB într-un regulament, cu scopul de a asigura o mai mare armonizare a setului de norme referitoare la combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului; propune Comisiei să ia în considerare următoarele aspecte care să fie incluse în domeniul de aplicare a regulamentului menționat: identificarea beneficiarilor reali; o listă a entităților obligate și a obligațiilor de raportare ale acestora; cerințele de precauție privind clientela, inclusiv cele referitoare la persoanele expuse politic; dispozițiile referitoare la registrele privind beneficiarii reali și la mecanismele centralizate pentru identificarea titularilor de conturi bancare și de plăți; cadrul de cooperare dintre autoritățile competente și unitățile de informații financiare (FIU); standardele pentru supravegherea entităților obligate financiare și nefinanciare, precum și protecția persoanelor care raportează suspiciuni cu privire la cazuri de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului; consideră că ar putea fi necesară adoptarea unor standarde tehnice suplimentare, dar că măsurile esențiale de armonizare ar trebui abordate în cadrul regulamentului, pentru a asigura faptul că Parlamentul și Consiliul își pot exercita în mod corespunzător rolul în calitate de colegislatori în acest domeniu extrem de sensibil;

3. salută intenția Comisiei de a prezenta, în următoarele 12 luni, o nouă arhitectură instituțională a UE pentru CSB/CFT, pe baza unei autorități de supraveghere instituită la nivelul UE în domeniul CSB/CFT și a unui mecanism al UE de coordonare și sprijin pentru FIU; invită Comisia să aibă în vedere crearea unui mecanism de coordonare și sprijin al UE sub forma unei FIU a UE; invită Comisia să se asigure că responsabilitățile autorității de supraveghere în domeniul CSB/CFT acoperă entitățile obligate financiare și nefinanciare, incluzând competențe de supraveghere directă asupra anumitor entități obligate, în funcție de dimensiunea acestora sau de riscul pe care îl prezintă, precum și supravegherea aplicării normelor UE de către autoritățile naționale de supraveghere; solicită să se stabilească o diviziune clară a competențelor respective ale autorităților de supraveghere naționale și de la nivelul UE, precum și să se asigure claritatea cu privire la condițiile în care se impune supravegherea directă de către autoritatea de supraveghere a UE în domeniul CSB/CFT în temeiul unei evaluări bazate pe riscuri, precum și în situațiile în care conduita sau acțiunile autorităților naționale de supraveghere sunt considerate inadecvate și/sau insuficiente; solicită ca autoritatea de supraveghere a UE în domeniul CSB/CFT și FIU a UE beneficieze de independență bugetară și funcțională;

4. invită Comisia să extindă cadrul de reglementare unic în domeniul CSB/CFT pentru a extinde sfera de competență a entităților obligate, în special în vederea integrării sectoarelor de piață noi și disruptive, precum și pentru a ține seama de inovarea tehnologică și de evoluția standardelor la nivel internațional, garantând totodată faptul că furnizarea de servicii este abordată de cadrul de reglementare în aceeași măsură ca și livrarea de bunuri; invită Comisia să abordeze riscurile asociate cu criptomonedele prin aplicarea în sens larg a principiului privind „cunoașterea clientelei”, respectând în același timp principiile necesității și proporționalității; invită Comisia să se asigure că entitățile obligate nefinanciare fac obiectul unei supravegheri similare cu cea aplicabilă entităților financiare, exercitată de o autoritate publică independentă la nivel național, și să garanteze faptul că, în privința acestor autorități naționale independente, gradul de informare, de instruire, de conformitate și de aplicare a sancțiunilor este adecvat; invită Comisia să se asigure că punerea în aplicare a dispozițiilor privind CSB/CFT nu conduce la o legislație națională care să impună bariere excesive activităților organizațiilor societății civile;

5. își reiterează poziția cu privire la necesitatea de a avea registre interconectate și de înaltă calitate privind beneficiarii reali în Uniune, asigurând, în același timp, standarde înalte de protecție a datelor; invită Comisia să analizeze reducerea pragului aplicabil pentru identificarea beneficiarului real, luând în considerare practicile din SUA, și să sugereze crearea unor registre accesibile publicului pentru beneficiarii reali ai fiduciilor și ai altor aranjamente similare; invită Comisia să prezinte propuneri pentru a elimina lacunele existente care le permit societăților să își ascundă beneficiarii reali în spatele unor persoane mandatate, precum și să permită societăților să solicite încetarea unei relații de afaceri în cazul în care beneficiarul real nu poate fi identificat; invită Comisia să evalueze necesitatea și proporționalitatea armonizării informațiilor din registrele funciare și imobiliare, precum și necesitatea interconectării acestor registre; invită Comisia să completeze raportul cu o propunere legislativă, dacă este cazul;

6. invită Comisia să abordeze lipsa din registrele naționale de date suficiente și exacte, care să poată fi utilizate pentru a identifica beneficiarii reali finali, în special în situațiile în care se utilizează o rețea de societăți fictive; solicită ca standardele de transparență privind beneficiarii reali să fie consolidate atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre, pentru a garanta că acestea oferă mecanisme de verificare a exactității datelor; invită Comisia să supravegheze mai îndeaproape transpunerea dispozițiilor referitoare la crearea unor registre privind beneficiarii reali în statele membre, pentru a se asigura că acestea funcționează corespunzător și că oferă un acces public la date de înaltă calitate;

7. salută planul de garantare a interconectării sistemelor centralizate de plăți și de conturi bancare în întreaga UE, pentru a facilita accesul mai rapid la informații financiare pentru autoritățile de aplicare a legii și unitățile de informații financiare în timpul diferitelor etape ale anchetei și pentru a facilita cooperarea transfrontalieră, respectând pe deplin normele aplicabile privind protecția datelor;

8. invită Comisia să revizuiască normele privind volumul de informații care trebuie colectate în timp ce sunt constituite entitățile corporative și sunt create alte entități juridice, fiducii și construcții juridice similare și să propună dispoziții mai detaliate privind verificarea adecvată a clienților atunci când deschid conturi financiare, inclusiv conturi bancare;

9. invită Comisia să propună un set mai armonizat de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive la nivelul UE pentru nerespectarea reglementărilor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului;

Punerea în aplicare a Directivei privind combaterea spălării banilor (DCSB)

10. regretă profund faptul că nu au fost inițiate proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru punerea în aplicare incorectă a celei de-a treia directive CSB și invită Comisia să inițieze astfel de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre atunci când acestea sunt justificate; își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu faptul că un număr mare de state membre nu au pus în aplicare cea de-a patra directivă CSB; salută, prin urmare, abordarea Comisiei caracterizată prin toleranță zero și inițierea procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre, pe baza rezultatelor verificării privind integralitatea punerii în aplicare; este îngrijorat profund de faptul că statele membre nu au respectat nici termenul de 10 ianuarie 2020 pentru transpunerea celei de-a cincea directive CSB, nici termenul de 10 ianuarie 2020 pentru registrele privind beneficiarii reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice, precum nici cel de 10 martie 2020 pentru fiducii și alte construcții juridice similare; salută, prin urmare, faptul că Comisia a inițiat deja o serie de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și solicită în continuare Comisiei să inițieze cât mai curând posibil alte proceduri suplimentare de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre, pe baza constatărilor verificării privind integralitatea punerii în aplicare;

11. regretă faptul că verificările privind corectitudinea pentru cea de-a patra directivă CSB nu pot fi efectuate chiar de către Comisie din cauza că nu dispune de capacitatea necesară și că aceste verificări sunt finalizate la mai mulți ani de la intrarea în vigoare a directivei, ceea ce întârzie și mai mult punerea în aplicare corespunzătoare a obligațiilor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în statele membre; invită Comisia să finalizeze cât mai curând posibil verificările amănunțite privind corectitudinea punerii în aplicare și să deschidă, atunci când este necesar, noi proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; îndeamnă statele membre care nu au făcut încă acest lucru să transpună și să pună în aplicare imediat și în mod corespunzător cea de-a patra și cea de-a cincea directivă CSB; este preocupat de lipsa de acțiuni de asigurare a respectării legii în cazurile de corupție la nivel înalt și de spălare de bani din statele membre și invită Comisia să monitorizeze îndeaproape evoluția situației și să ia măsuri mai ferme și mai decisive în această privință;

12. salută includerea recomandărilor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în recomandările specifice fiecărei țări adoptate de Consiliu pentru anumite state membre în contextul ciclului semestrului european; îndeamnă Comisia să evalueze, în special, dacă unitățile de informații financiare naționale au la dispoziție resurse suficiente pentru a gestiona în mod eficient riscurile legate de combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului;

Lista UE a țărilor terțe cu grad ridicat de risc

13. îndeamnă Comisia să analizeze în detaliu posibilitatea de a elabora o „listă gri” care să includă țările terțe cu un grad de risc potențial ridicat, în mod similar abordării curente a Uniunii privind lista jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale; își exprimă îngrijorarea legată de faptul că durata de 12 luni a procesului care duce la evaluarea finală pentru identificarea țărilor terțe cu deficiențe strategice riscă să aibă drept consecință întârzieri inutile ale unor măsuri eficiente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului; salută faptul că Comisia nu se bazează exclusiv pe procesul de întocmire a listei GAFI și este dispusă să utilizeze criteriile consolidate prevăzute de cea de-a cincea directivă CSB, în special în ceea ce privește transparența legată de beneficiarii reali, pentru a efectua o evaluare autonomă a țărilor terțe, care ar trebui să fie lipsită de intervenții geopolitice;

14. pune sub semnul întrebării abordarea adoptată de Comisie în documentul de lucru al serviciilor sale intitulat „Metodologie pentru identificarea țărilor terțe cu grad înalt de risc în temeiul Directivei (UE) 2015/849”, prin care se stabilește că o țară prezintă un „nivel superior de amenințare” dacă îndeplinește două criterii; recomandă ca țările care prezintă o „amenințare semnificativă de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului” să fie incluse imediat pe lista jurisdicțiilor necooperante, fără alte condiții suplimentare, și să fie scoase de pe listă numai după ce au îndeplinit integral angajamentele necesare;

15. invită Comisia să asigure un proces transparent, public, cu repere clare și concrete pentru țările care se angajează să realizeze reforme pentru a nu fi incluse în listă; invită, de asemenea, Comisia să publice evaluările efectuate în cazul țărilor aflate pe listă pentru a garanta un control public, astfel încât evaluarea să nu poată fi utilizată în mod abuziv;

16. invită Comisia să ia contramăsuri împotriva țărilor terțe care nu cooperează cu anchetele europene privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv cu cele legate de asasinarea jurnalistei de investigație Daphne Caruana Galizia;

Acțiunile de supraveghere desfășurate în prezent de UE

17. subliniază că actualul cadru al UE în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului prezintă lacune în ceea ce privește asigurarea respectării normelor UE și a unei supravegheri eficiente; sprijină faptul că s-a adoptat deja extinderea competențelor ABE, dar își reiterează îngrijorarea profundă cu privire la capacitatea ABE de a efectua o evaluare independentă având în vedere structura sa de guvernanță;

18. solicită să se interzică accesul entităților cu sediul în paradisuri fiscale la resursele financiare ale Uniunii Europene, inclusiv la instrumentele de sprijin create ca răspuns la consecințele economice și sociale ale epidemiei de COVID-19;

19. invită autoritățile naționale competente, precum și BCE, să ia în considerare riscurile de infracțiune financiară în cadrul procesului de supraveghere și evaluare (SREP), deoarece acestea sunt deja împuternicite în acest sens în conformitate cu cadrul legislativ existent; solicită ca BCE să fie împuternicită să retragă licențele băncilor care își desfășoară activitatea în zona euro și care își încalcă obligațiile în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, independent de evaluarea măsurilor de combatere a spălării banilor efectuată de autoritățile naționale;

20. solicită ABE să desfășoare o anchetă cu privire la dezvăluirile din cadrul Luanda Leaks, în special pentru a evalua dacă există încălcări ale dreptului național sau ale dreptului UE și să evalueze acțiunile întreprinse de autoritățile de supraveghere financiară; solicită ABE să formuleze pentru autoritățile competente vizate recomandări pertinente de reforme și măsuri; solicită altor autorități competente de la nivel național să înceapă sau să continue investigațiile privind dezvăluirile din cadrul Luanda Leaks și să urmărească în justiție părțile interesate care încalcă normele în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

21. subliniază rolul jucat de jurnalismul de investigație internațional și de avertizorii de integritate în expunerea unor posibile infracțiuni de corupție, de spălare de bani și de abuz general ale persoanelor din mediul politic, precum și rolul jucat de intermediarii financiari și nefinanciari în infiltrarea unor fonduri posibil ilicite în sistemul financiar al UE, fără a fi efectuate verificările corespunzătoare;

22. constată cu îngrijorare că Luanda Leaks, precum și alte scandaluri din trecut, cum ar fi Cum Ex, Panama Papers, Lux Leaks și Paradise Papers, au subminat în repetate rânduri încrederea cetățenilor în sistemele noastre financiare și fiscale; subliniază cât de importante sunt restabilirea încrederii publicului și asigurarea unor sisteme fiscale echitabile și transparente, precum și a justiției fiscale; subliniază, în acest sens, că UE trebuie să abordeze în mod serios propriile probleme interne, în special în ceea ce privește jurisdicțiile sale opace și cu un nivel scăzut de impozitare;

23. ia act de faptul că ABE și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) au efectuat anchete separate privind sistemele de arbitraj al dividendelor; ia act de rezultatele anchetei efectuate de serviciile ABE și de planul său de acțiune în 10 puncte pentru perioada 2020-2021 pentru a consolida viitorul cadru al cerințelor prudențiale și de combatere a spălării banilor care acoperă astfel de scheme; regretă, cu toate acestea, că investigația ABE a avut nevoie de peste 18 luni pentru a concluziona că este necesar să se deschidă o anchetă oficială; invită ESMA să efectueze o anchetă detaliată și să prezinte cât mai curând recomandări ambițioase; regretă faptul că autoritățile competente din statele membre nu iau măsuri vizibile pentru a ancheta și a urmări în justiție entitățile și persoanele responsabile de aceste practici ilegale de arbitraj al dividendelor, precum și lipsa de cooperare dintre autorități;

Cooperarea între statele membre

24. subliniază necesitatea unei mai bune cooperări între autoritățile administrative, judiciare și de aplicare a legii din UE; salută faptul că Comisia a răspuns solicitării repetate a Parlamentului de a realiza o evaluare a impactului privind instituirea unui mecanism de coordonare și de sprijin pentru unitățile de informații financiare din statele membre; invită Comisia să ia în considerare crearea unei unități de informații financiare a UE ca pe o oportunitate de a susține identificarea tranzacțiilor suspecte cu caracter transfrontalier și de a efectua o analiză comună pentru colaborarea transfrontalieră; sugerează că acest mecanism ar trebui să fie împuternicit să propună măsuri comune de punere în aplicare sau standarde de cooperare între unitățile de informații financiare și să promoveze formarea, consolidarea capacităților și schimbul de experiențe pentru aceste unități; subliniază că este important ca acest mecanism să aibă acces la informațiile relevante din diferitele state membre și să i se ofere posibilitatea de a lucra la cazurile transfrontaliere;

25. solicită adoptarea de noi inițiative care ar putea impune acțiuni la nivelul UE și la nivel național în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, de exemplu, extinderea competențelor Parchetului European (EPPO) și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) și consolidarea agențiilor existente, cum ar fi Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și Eurojust; ia act de intenția Comisiei de a prezenta o propunere de consolidare a mandatului Europol, astfel cum se indică în programul său de lucru adaptat, și reamintește că un mandat consolidat ar trebui să fie însoțit de un control parlamentar adecvat; consideră că ar trebui acordata prioritate consolidării capacității Europol de a solicita inițierea de anchete transfrontaliere, în special în cazul unor atacuri grave împotriva avertizorilor de integritate și a jurnaliștilor de investigație, care joacă un rol esențial în demascarea corupției, a fraudei, a administrării defectuoase și a altor fapte ilegale în sectorul public și în cel privat;

26. salută înființarea Centrului european de combatere a criminalității financiare și economice din cadrul Europol, care va consolida sprijinul operațional furnizat statelor membre și organismelor UE în domeniul criminalității financiare și economice și promovează utilizarea sistematică a anchetelor financiare;

27. invită Comisia să ia în considerare o propunere de cadru european privind anchetele fiscale transfrontaliere și diverse infracțiuni financiare transfrontaliere;

28. solicită, în acest scop, ca statele membre și instituțiile UE să faciliteze instituirea rapidă a Parchetului European și consideră că toate statele membre care nu și-au anunțat încă intenția de a se alătura Parchetului European ar trebui să facă acest lucru; solicită alocarea de resurse financiare și umane realiste, invitând totodată statele membre să numească procurori delegați cu normă întreagă, pentru a face față volumului mare de muncă preconizat al EPPO;

29. constată că resursele bugetare și umane propuse nu sunt suficiente pentru a sprijini pe deplin anchetele legate de combaterea spălării banilor și mecanismele de coordonare existente, cum ar fi Rețeaua operațională de combatere a spălării banilor (AMON) și platforma de schimburi de informații FIU.net;

Alte aspecte conexe

30. subliniază potențialul unei cooperări adecvate între sectorul public și cel privat, inclusiv posibile parteneriate public-privat (PPP), în contextul colectării de informații financiare pentru a combate spălarea banilor și finanțarea terorismului, care trebuie utilizate mai bine în viitor, de exemplu, prin platformele pentru schimbul de informații între autoritățile de aplicare a legii, unitățile de informații financiare și sectorul privat; încurajează toate părțile interesate relevante să contribuie, în special partajând în cadrul consultării publice practicile actuale care funcționează corect; consideră că o astfel de cooperare ar trebui să respecte cu strictețe limitele normelor aplicabile privind protecția datelor și drepturile fundamentale; invită Comisia să propună un cadru juridic clar pentru crearea platformelor tripartite, care să reglementeze sarcinile și profilurile participanților și să garanteze respectarea aceluiași set de norme privind schimbul de informații, protecția vieții private și a datelor cu caracter personal, securitatea datelor, drepturile suspecților și alte drepturi fundamentale; consideră că, pentru a spori eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului, este fundamental să se furnizeze informații prompte și complete cu privire la eficiența și acțiunile întreprinse în urma rapoartelor privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului;

31. își reiterează apelul adresat statelor membre de a elimina treptat, cât mai curând posibil, toate programele existente de dobândire a cetățeniei prin investiție sau de vize de aur, în special în contextul unei verificări insuficiente și al unei lipse de transparență, pentru a reduce la minimum riscul care decurge deseori din acestea, de spălare a banilor, de subminare a încrederii reciproce și a integrității spațiului Schengen, pe lângă alte riscuri politice, economice și de securitate care amenință UE și statele sale membre; invită Comisia să prezinte cât mai curând posibil un raport privind măsurile pe care intenționează să le adopte în ceea ce privește programele de dobândire a cetățeniei prin investiție sau de vize de aur, precum și concluziile grupului său de experți creat în acest scop; invită Comisia să analizeze în continuare dacă sunt îndeplinite condițiile prealabile pentru inițierea procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre pentru încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);

32. invită Comisia să monitorizeze punerea în aplicare de către statele membre a Regulamentului (UE) 2018/1805 din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare ([29]) pentru a facilita recuperarea transfrontalieră a bunurilor obținute în urma activităților infracționale și transpunerea și punerea în aplicare corespunzătoare a Directivei 2014/42/UE privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană; invită Comisia să actualizeze datele existente privind bunurile puse sub sechestru și confiscate; invită Comisia să includă în viitoarele propuneri legislative dispoziții pentru a facilita înghețarea administrativă a unităților de informații financiare și un cadru juridic care să oblige instituțiile financiare să dea curs cererilor de recuperare

([29]) JO L 303, 28.11.2018, p. 1.

și să le execute în mod fluid, precum și dispoziții care să permită o cooperare transfrontalieră rapidă între autorități în această privință; este preocupat de faptul că rezultatele generale în ceea ce privește bunurile confiscate nu sunt satisfăcătoare și că ratele de confiscare rămân foarte scăzute în UE; invită Comisia să acorde o atenție deosebită normelor privind utilizarea bunurilor confiscate în interes public sau pentru obiective de natură socială și să depună eforturi pentru a garanta că bunurile confiscate sunt returnate victimelor din țările din afara UE;

33. salută posibilitatea evidențiată de Comisie de a-i acorda autorității UE de supraveghere financiară privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului o serie de competențe de monitorizare și de susținere a punerii în aplicare a înghețării bunurilor în cadrul măsurilor restrictive ale UE (sancțiuni) în toate statele membre;

34. salută adoptarea Directivei (UE) 2018/1673, care introduce noi măsuri de drept penal, permițând o cooperare transfrontalieră mai eficientă și mai rapidă între autoritățile competente, cu scopul de a preveni mai eficient spălarea banilor și finanțarea terorismului și criminalitatea organizată legate de spălarea banilor; solicită să se analizeze în continuare necesitatea de a armoniza normele existente, inclusiv definirea unor infracțiuni principale asociate spălării banilor, cum ar fi infracțiunile fiscale;

35. salută adoptarea Directivei (UE) 2019/1153, și așteaptă evaluarea Comisiei privind necesitatea și proporționalitatea extinderii definiției informațiilor financiare la orice tip de informații sau date deținute de către autoritățile publice sau entitățile obligate și care sunt puse la dispoziția unităților de informații financiare, precum și a oportunităților și provocărilor legate de extinderea schimbului de informații financiare sau de analize financiare între unitățile de informații financiare din Uniune astfel încât să includă schimburile de informații referitoare la infracțiuni grave, altele decât terorismul sau criminalitatea organizată, asociate terorismului;

36. este preocupat de faptul că pandemia de COVID-19 poate afecta capacitatea guvernelor și a actorilor din sectorul privat de a pune în aplicare standardele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului; invită Comisia, în coordonare cu ABE, să organizeze consultări cu autoritățile naționale responsabile de combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, cu scopul de a evalua riscurile și dificultățile specifice legate de combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului asociate pandemiei de COVID-19, și să elaboreze, pe această bază, orientări concrete pentru o mai bună reziliență și aplicare;

37. invită Comisia și statele membre să se asigure că UE adoptă o poziție unitară la nivel mondial în ceea ce privește combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, permițând în special Comisiei să reprezinte UE în cadrul GAFI, în conformitate cu dispozițiile tratatului și ca în cazul altor domenii de politică;

38. solicită orientări mai clare din partea organismelor de la nivelul UE, cum ar fi Comitetul european pentru protecția datelor, cu privire la protecția datelor cu caracter personal și a vieții private și la conformitatea cu cadrul privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și anume în ceea ce privește obligațiile de diligență necesară și păstrarea datelor, având în vedere că organismele naționale de protecție a datelor din diferite state membre au emis abordări divergente în trecut;

39. solicită să se aloce mai multe resurse umane și financiare unității relevante din cadrul Direcției Generale Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital din cadrul Comisiei și salută faptul că au fost destinate ABE resurse suplimentare;

40. invită statele membre să investigheze în mod exhaustiv și transparent toate cazurile raportate de spălare a banilor și de infracțiuni conexe, cum ar fi crimele și violența împotriva avertizorilor de integritate și a jurnaliștilor; își reiterează poziția cu privire la crearea unui premiu Daphne Caruana Galizia care să fie decernat de Parlament; invită autoritățile malteze să dedice toate resursele disponibile pentru a identifica instigatorii asasinării jurnalistei Daphne Caruana Galizia și să investigheze în continuare persoanele împotriva cărora sunt încă pendinte acuzații grave de spălare de bani încă din momentul în care rapoartele sale au fost confirmate de dezvăluirile din cazul Panama Papers; solicită, de asemenea, autorităților malteze să efectueze investigații privind intermediarii financiari care au legătură cu societatea Mossack Fonseca, care își desfășoară în continuare activitatea în Malta, și este preocupat de ineficiența autoreglementării profesiei de contabil; solicită extrădarea fostului proprietar și director al Pilatus Bank către Malta având în vedere că Departamentul de Justiție al SUA și-a retras acuzațiile aduse împotriva sa ca urmare a unor aspecte procedurale și îndeamnă autoritățile malteze să aducă în fața justiției bancherul acuzat de spălarea banilor și alte infracțiuni financiare;

41. este profund îngrijorat de lipsa unei supravegheri eficiente, astfel cum a reieșit din evaluarea performanței autorităților de supraveghere din Danemarca și Estonia în contextul scandalului Danske Bank; este preocupat și în legătură cu recentul scandal Wirecard, dar și în legătură cu rolul pe jucat de autoritatea de supraveghere financiară din Germania

(BaFin) și cu posibilele sale deficiențe; remarcă eșecul autoreglementării profesiei de contabil din nou în acest caz; observă că clasificarea acestei societăți de tehnologie financiară ca întreprindere „tehnologică” și nu ca prestator de servicii de plată a jucat un rol central în eșecurile în materie de reglementare; invită Comisia să abordeze urgent această problemă, asigurându-se că societățile de plată sunt clasificate corect; solicită UE și autorităților naționale competente să înceapă o anchetă cu privire la cele 1,9 miliarde EUR care lipsesc

o

o o

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.